

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 4 maja 1963 r.

Nr 37

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

181 — nr 153 z dnia 22 kwietnia 1963 r. zmieniająca uchwałę w sprawie prowadzenia sprzedaży akwizycyjnej przez jednostki gospodarki uspołecznionej 321

ZARZĄDZENIA:

182 — nr 62 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1963 r. w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1963 321

183 — Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 1963 r. w sprawie zasad finansowania kosztów związanych z dopełnieniem obowiązków wynikających z gwarancji 322

184 — Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 kwietnia 1963 r. w sprawie podziału materiałów archiwalnych na kategorie i ustalania terminów ich przechowywania 323

181

UCHWAŁA Nr 153 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 kwietnia 1963 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie prowadzenia sprzedaży akwizycyjnej przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 1. W uchwale nr 152 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie prowadzenia sprzedaży akwizycyjnej przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 42, poz. 193) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W drodze akwizycji mogą być sprzedawane towary:

- 1) uspołecznionym jednostkom handlu detalicznego oraz konsumentom zbiorowym i indywidualnym,
- 2) w uzasadnionych przypadkach uspołecznionym zakładom produkcyjnym,
- 3) uspołecznionym jednostkom handlu hurtowego, z wyjątkiem przypadków wymienionych w ust. 2.”

2) w § 2 dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 i dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Nie mogą być sprzedawane w drodze akwizycji jednostkom handlu hurtowego typu rynkowego i zaopatrzeniowego przez zakłady produkcyjne towary produkowane przez te zakłady i objęte planowymi dostawami z przemysłu do aparatu handlu typu rynkowego i zaopatrzeniowego; towary te nie mogą być sprzedawane jednostkom handlu hurtowego typu rynkowego i zaopatrzeniowego również wówczas,

gdy dostawy tych towarów przekraczają rozmiary przewidziane planem dostaw.”;

3) w § 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uzasadnionych przypadkach, szczególnie gdy zatrudnienie stałego akwizytora nie byłoby celowe, umowa o akwizycję może być zawarta z osobą fizyczną, jeżeli zatrudniona jest w instytucji lub przedsiębiorstwie uspołecznionym i wykonuje czynności akwizytora dodatkowo poza pracą zasadniczą, lub osobą pobierającą rentę z tytułu zaopatrzenia emerytalnego albo zaopatrzenia inwalidów wojennych i wojskowych. Zawarcie umowy o akwizycję z osobami fizycznymi zatrudnionymi w instytucji lub przedsiębiorstwie uspołecznionym może nastąpić na zasadzie uzgodnienia między organami centralnymi lub naczelnymi stron zawierających umowę.”;

4) w § 6 dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis ust. 3 stosuje się również do umów o akwizycję zawieranych przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 2.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

182

ZARZĄDZENIE Nr 62 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 kwietnia 1963 r.

w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1963.

Zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedłuża się na rok 1963 moc obowiązującą zarządzenia nr 18 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1961 r. w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym

na rok 1961 (Monitor Polski Nr 13, poz. 69 i Nr 28, poz. 134) oraz zarządzenia nr 1 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1962 r. w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1962 (Monitor Polski Nr 6, poz. 20), z tym

że powołane w wymienionych zarządzeniach lata 1961 i 1962 zmienia się odpowiednio na lata 1962 i 1963, a powołaną uchwałą nr 505 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. o narodowym planie gospodarczym na 1962 r. zastępuje się uchwałą nr 359 Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1962 r. o narodowym planie gospodarczym na rok 1963.

§ 2. Zmiany w planie inwestycyjnym w 1963 r. mogą być dokonywane na podstawie powołanych w § 1 zarządzeń oraz zgodnie z odrębnymi przepisami w zakresie wymagań dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji

w latach 1963—1965 oraz zasad projektowania, planowania, finansowania i realizacji inwestycji priorytetowych, jak również zgodnie z terminami przewidzianymi w uchwale nr 359 Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1962 r. o narodowym planie gospodarczym na rok 1963.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

183

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 kwietnia 1963 r.

w sprawie zasad finansowania kosztów związanych z dopełnieniem obowiązków wynikających z gwarancji.

Na podstawie § 14 uchwały nr 289 Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie gwarancji na przedmioty produkowane przez jednostki gospodarki uspołecznionej i niektórych innych środków, które należy zastosować w celu zwiększenia odpowiedzialności producentów za wady fizyczne towarów, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa pokrywają koszty napraw gwarancyjnych swoich wyrobów objętych systemem napraw gwarancyjnych ze środków obrotowych. Kosztami tymi obciążają koszty własne produkcji, traktując je jako koszty naprawy braków.

§ 2. 1. Na wyroby objęte systemem gwarancyjnym, dla których okres gwarancji, liczony od daty wydania przedmiotu przez producenta, jest nie krótszy niż 12 miesięcy oraz dla których przewiduje się wysokie koszty napraw w stosunku do kosztów wytworzenia, przedsiębiorstwo może utworzyć fundusz napraw gwarancyjnych.

2. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się możliwość gromadzenia środków funduszu napraw gwarancyjnych określonych wyrobów lub grup wyrobów na szczeblu zjednoczenia bądź centrali zbytu.

3. Decyzje w sprawie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych oraz decyzje w sprawie gromadzenia środków tego funduszu na szczeblu zjednoczenia bądź centrali zbytu podejmuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego), a w odniesieniu do organizacji spółdzielczych — prezes właściwego centralnego związku spółdzielczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 3. 1. Fundusz napraw gwarancyjnych tworzy się w formie narzutów na koszty własne wyrobów, na które została udzielona gwarancja, według stawek procentowych liczonych od wartości w cenach zbytu tych wyrobów.

2. Wysokość stawek narzutów na koszty określonych wyrobów lub ich jednorodnych grup zatwierdzają na każdy rok dla poszczególnych przedsiębiorstw dyrektorzy zjednoczeń w ramach limitów ustalonych przez właściwych ministrów.

§ 4. 1. Fundusz napraw gwarancyjnych ewidencjonuje się na wyodrębnionym koncie analitycznym w ramach konta „Fundusze specjalne”.

2. W uzasadnionych przypadkach środki finansowe funduszu można gromadzić na specjalnych rachunkach bankowych.

§ 5. Przedsiębiorstwa dokonują odpisów na fundusz napraw gwarancyjnych w okresach miesięcznych.

§ 6. Z funduszu napraw gwarancyjnych pokrywa się faktyczne koszty związane z naprawami gwarancyjnymi wykonywanymi we własnym zakresie (materiały, robocizna, transport przedmiotu do naprawy) bądź zleconymi innym wykonawcom.

§ 7. W razie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych sposób ewidencji funduszu i kosztów powinien umożliwić ustalenie rzeczywistej wysokości napraw gwarancyjnych w przekroju wyrobów lub ich jednorodnych grup, dla których zatwierdzono oddzielne stawki narzutów, oraz ustalenie terminów wygasania gwarancji.

§ 8. 1. Wartość wykonanych napraw gwarancyjnych we własnym zakresie nie może być zaliczana do wartości produkcji zarówno towarowej, jak i globalnej.

2. W razie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych koszty faktycznie poniesione w danym miesiącu na wykonane naprawy gwarancyjne nie mogą być zaliczane do kosztu produkcji towarowej, jak i globalnej, lecz obciążają fundusz napraw gwarancyjnych.

§ 9. 1. Nie wykorzystane na koniec roku środki funduszu napraw gwarancyjnych:

- 1) w części dotyczącej gwarancji wygasających w danym roku — podlegają przeniesieniu na rachunek strat i zysków przedsiębiorstwa,
- 2) w części dotyczącej gwarancji wygasających w latach następnych — pozostają jako środki funduszu na rok następny.

Jeżeli faktyczne koszty napraw przekroczą wysokość funduszu w części dotyczącej gwarancji wygasających w danym roku, nadwyżkę kosztów przenosi się na rachunek strat i zysków przedsiębiorstwa.

2. W wyjątkowych przypadkach właściwy minister może zezwolić na zastosowanie następujących uproszczonych zasad: Nie wykorzystane na koniec roku środki funduszu napraw gwarancyjnych:

- 1) w części przekraczającej kwotę naliczenia funduszu za ostatni rok przenosi się na rachunek strat i zysków przedsiębiorstwa,
- 2) w części równej tej kwocie bądź niższej od tej kwoty pozostają jako środki funduszu na rok następny.

Jeżeli faktyczne koszty napraw przekroczą wysokość funduszu posiadanego w danym roku, nadwyżkę kosztów przenosi się na rachunek strat i zysków przedsiębiorstwa.

§ 10. Szczegółowe zasady ewidencji i rozliczania kosztów napraw gwarancyjnych oraz gospodarowania funduszem napraw gwarancyjnych określają właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), a w odniesieniu do organizacji spółdzielczych — prezesi centralnych związków spółdzielczych.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Minister Finansów: J. Albrecht